

VÁRI FÁBIÁN LÁSZLÓ

Kannibál évszakok

*Emberrel él mind a tél,
emberrel él mind a nyár.
Vérrel fertőzött égen
őrül meg a madár.*

*Vérbajban ment el az ősz,
fekélyben forog a föld.
Gyöngye üvegburáját,
Gonosz, össze ne törd.*

*S az ember ugyan mivel él?
A tavasz túsza valahol.
Tojásgránátok fészékén
kotlik a krumplibokor.*

*Van, ahol háború dúl,
de itt a nád se zizeg.
Itt csak a csúnya csonkban
jajdul meg az ideg.*

*Egy lövet morfiumot,
egy utolsó kenetet...
János, üsd fel a könyvet,
lássam a neveket!*

*Anyjába bújnék vissza,
aki ott írva vagyon.
Jobb lett volna, tulajdon
apja veri agyon.*

*Halál fellege károg –
apáról fiúra száll.
A nyulak elvetélnék.
Közelít a tatár.*

Fordított virágének

*Nem kell a virágnak ének,
szirmai úgyis elégnék
a napon.*

*Azt meg csak a bibék tudják,
a szemembe miért húzom
kalapom.*